

РЕШЕНИЕ

№ 7505

гр. София, 23.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 08.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **14335** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по повод жалба с вх. № 38796 от 20.12.2019 г. и вх. № 38405 от 30.12.2019 г. по описа на Административен съд – София град, подадена от [фирма] с ново наименование [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [жк], [улица], бл. Камбаните Г. Офиси, ет. 4, представлявано от управителя Д. П. С., чрез пълномощниците адв. Ю. И. М. и адв. Е. Г. Е. от САК, Адвокатско дружество „М. и съдружници” срещу решение № 1040 – 21 – 264 от 27.06.2019 г. на директора на ТП на НОИ – С. град, с което е оставена без уважение жалба с вх. № 1012 – 21 – 794 от 28.05.2019 г. на оспорващия против разпореждане № РЖ – 5 – 21 – 00560218 от 03.05.08.2019 г. на ръководител на контрола по разходите на ДОО.

С жалбата се иска, съдът да отмени оспореното решение и потвърденото с него разпореждане за събиране на сумите по ревизионен акт (РА) за начет № РА – 5 – 21 – 00521998 от 06.02.2019 г. като незаконосъобразни, тъй като са издадени в противоречие с приложимите материално правни разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Излагат се подробни съображения по съществуващото на спора. Инвокират се съображения, че правото на парично обезщетение при временна неработоспособност поради общо заболяване е уредено в чл. 40, а.1 от КСО, който предвижда, че такова право възниква, ако осигуреното лице има най – малко 6 месеца

осигурено за този риск. Пояснява се, че законът не придава правно значение на обстоятелството, че осигурителният стаж по чл. 40, ал.1 от КСО е натрупан при един работодател – осигурител, а отпускът при временна неработоспособност се ползва при друг, следващ работодател – осигурител. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, не се явява, представлява се от адв. В., който поддържа жалбата, предлага да се уважи, депозира писмено становище и претендира разноси, съгласно списък.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ С. – град – редовно призован, се представлява от юрк. В., която оспорва жалбата и предлага същата да се отхвърли като неоснователна по мотиви, изложени в решението на директора. Прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и с оглед изхода на спора иска присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - София град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Видно от данните в административната преписка при извършена ревизия от контролните органи на ТП на НОИ С. - град, е установено, че А. И. А., ЕГН [ЕГН] е назначен при жалбоподателя с трудов договор на основание чл. 70 във връзка с чл. 67, ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда на длъжност "Мениджър проекти" при законоустановено работно време - 8 часа, считано от 01.04.2018г.

Установено е, че в дневника за представени документи по чл. 3 - 5, 8 и 14 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване /НПОПДОО/ за А. И. А. са вписани следните болнични листове:

с вх.№ 87 на дата 30.04.2018 г. е вписан болничен лист E20180816860 за периода от 01.04.2018 г. до 30.04.2018 г.вкл.;

с вх.№ 90 на дата 31.05.2018 г. е вписан болничен лист E20180662180 за периода от 01.05.2018 г. до 30.05.2018 г.вкл.;

с вх.№ 91 на дата 01.06.2018 г. е вписан болничен лист E20180662347 за периода от 31.05.2018 г. до 29.06.2018 г.вкл.;

с вх.№ 97 на дата 31.07.2018 г. е вписан болничен лист E20181607621 за периода от 30.06.2018 г. до 13.07.2018 г.вкл.

Видно от представени от осигурителя ведомости за работни заплати е установено, че на А. И. А. е начислено и/или изплатено трудов възнаграждение и дни във временна неработоспособност, както следва:

за месец април лицето има 3 работни дни с възнаграждение по реда на чл. 40, ал. 5 от КСО с осигурителен доход в размер на 350.95 лв. и 16 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО, няма отработени дни;

за месец май лицето е с 20 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО;

за месец юни лицето е с 21 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО;

за месец юли лицето има 12 отработени дни с осигурителен доход в размер на 1 229.09 лв. и 10 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО;

Паричното обезщетение за временната неработоспособност /злополука - нетрудова/ за периода от 01.04.2018г. до 14.07.2018г. /вкл./ е изплатено от НОИ на А. А. по декларирана от него банкова сметка.

При тези данни и с оглед на обстоятелството, че А. А. е в трудово правоотношение с

осигурителя от 01.04.2018г. и временната неработоспособност е от същата дата.то към датата на настъпване на временната неработоспособност 01.04.2018г., осигурителните органи за приели, че същият не е имал качество на осигурено лице, по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ПЗР на КСО, поради което към датата на настъпване на временната неработоспособност 01.04.2018г., констатирана с болничен лист № б. л. № E20180816860, б.л. № E20180662180, б.л. № E20180662347 и б.л. №E2018607621- за периода от 01.04.2018г. до 13.07.2018г. А. И. А. не е влязъл в кръга на осигурените лица по смисъла на чл. 10 от КСО.

В резултат на неправилно декларираното от жалбоподателя право на изплащане на парично обезщетение за общо заболяване в т. 9 от приложение № 9 към болничен лист б. л. № E20180816860, б.л. № E20180662180, б.л. № E20180662347 и б.л. №E2018607621 - за периода от 01.04.2018г. до 13.07.2018г. на А. И. А. неоснователно е изплатено парично обезщетение поради общо заболяване от 01.04.2018г. до 13.07.2018г. вкл., с което е нанесена щета на фонд "ОЗМ" на ДОО.

На осигурителя [фирма], на основание чл. 110, ал.1 от КСО е съставен ревизионен акт за начет по разходите на държавно обществено осигуряване за сумата 2561.44 лв. , от които главница 2405.89лв. и лихва 155.55 лв. за неправомерно изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване на А. И. А., ЕГН [ЕГН].

Въз основа на ревизионния акт за начет, Ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ - С. град е издал разпореждане № РЖ – 5 – 21 – 00560218 от 03.05.2019 г. за внасяне на сумата по Ревизионен акт за начет № РА – 5 - 00521998 от 06.02.2019 г.

Недоволен от това разпореждане, оспорващият подава жалба с вх. 1012 – 21 – 794 от 28.05.2018 г. срещу него до директора на ТП на НОИ С. град. Последният се е произнесъл с решение № 1040 – 21 – 264 от 27.06.2019 г., с което е потвърдил посоченото разпореждане.

В хода на съдебно производство са приети като доказателства представените с жалбата и административната преписка писмени документи, както и допълнително ангажираните от страните.

От установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

С протоколно определение от 21.07.2020 г. съдът възстанови срока за обжалване на решение № 1040 – 21 - 264 от 27.06.2019 г. на директора на ТП на НОИ С. – град, поради което жалбата се явява подадена в законоустановения срок от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, което обуславя нейната допустимост.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт,като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. По силата на ал. 2 на същата разпоредба осигуряването се прекъсва през периодите,

които не се зачитат за осигурителен стаж, независимо че дейността по чл. 4 не е прекратена.

С оглед на обстоятелството, че А. А. е в трудово правоотношение с осигурителя от 01.04.2018г. и временната неработоспособност е от същата дата, то към датата на настъпване на временната неработоспособност 01.04.2018г., същият не е имал качество на осигурено лице, по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ПЗР на Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Разпоредбата на чл.40, ал. 5 от КСО определя, че осигурителят изплаща на осигуреното лице за първите три работни дни от временната неработоспособност 70 на сто от среднодневното брутно възнаграждение за месеца, в който е настъпила временната неработоспособност, но не по - малко от 70 на сто от среднодневното уговорено възнаграждение.

Спорът между страните не е по фактите, а по отношение на правилното приложение на материалния закон.

В настоящия случай, съгласно чл. 10, ал. 2 от КСО към датата на настъпване на временната неработоспособност 01.04.2018г. А. И. А. не е имал качество на осигурено лице, поради което изплатеното възнаграждение на основание чл. 40, ал. 5 от КСО се явява неоснователно изплатено. Неоснователното изплащане на такова възнаграждение от осигурителя, за което има подадени данни в Регистъра на осигурените лица не води до възстановяване на осигурителни права на лицето.

Съгласно чл. 54к от КСО, отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5. ал. 4, т. 1 и чл. 33. т. 12, както и на данните, декларирани в подадените документи за изплащане на обезщетенията и помощите от държавното обществено осигуряване при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

Съгласно чл.8, ал.1 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от ДОО /НПОПДОО/: За всеки болничен лист осигурителите, техните клонове и поделения и осигурителните каси представят в НОИ удостоверение по образец съгласно приложение № 9 с данни относно правото на парично обезщетение. За лицата, осигурени по повече от едно правоотношение/основание за осигуряване при един осигурител, за всеки болничен лист се представят отделни удостоверения за всяко от правоотношенията/основанията за осигуряване.

В допълнение следва да се посочи, че съгласно § 1, т. 3 от Допълнителни разпоредби на КСО, "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Според чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването. Следователно лице, за което не е доказано, че е извършвало трудова дейност, не може да има качеството осигурено лице, независимо дали за него са подавани данни в НАП и са внасяни осигурителни вноски. Въпреки сключения трудов договор, не се установява извършването на действия от А. А. по изпълнението му. Страните по делото не спорят също така, че през процесния период А. не е престираал труд при жалбоподателя поради временната му неработоспособност Поради това, не е налице трудова дейност като необходима

предпоставка за възникване на качеството на осигурено лице. Не е достатъчно само сключването на договор, по силата на който да възникват и осигурителните права. Необходимо условие е и упражняването на трудова дейност по него, за което по делото няма данни, а доказателствата сочат на еднозначен извод, че такава дейност не е била извършвана.

В допълнение следва да се посочи, че съгласно чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО контролните органи на Националния осигурителен институт съставят на физическите лица или на юридическите лица ревизионни актове за начет за причинените от тях щети на държавното обществено осигуряване от неправилно извършени осигурителни разходи, включително от неправилно удостоверяване на осигурителен стаж или осигурителен доход и от актове на медицинската експертиза, които са отменени, поради нарушаване на нормативните разпоредби при издаването им и се реализира въз основа на ревизионен акт за начет. За осъществяване на отговорността е без значение дали деянието съставлява престъпление. Отговорността е безвиновна по силата на изрична правна норма - чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО, поради което намира приложение единствено в осигурителните правоотношения. Следователно, за да бъде приложена нормата, законодателят изисква наличие на пряка причинна връзка между щетата, настъпила в патримониума на ДОО и поведението на лицата, чиято отговорност се ангажира. В конкретния случай е налице сочената причинна връзка. По изложените съображения жабата се явява неоснователна и като такава трябва да се отхвърли.

При този изход на спора трябва да се уважи искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лв., определено по реда на чл. 143, ал. 1 от АПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 118, ал. 2 КСО във връзка с чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 8 –ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ново наименование [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу решение № 1040 – 21 – 264 от 27.06.2019 г. на директора на ТП на НОИ – С. град, с което е оставена без уважение жалба с вх. № 1012 – 21 – 794 от 28.05.2019 г. на оспорващия против разпореждане № РЖ – 5 – 21 – 00560218 от 03.05.08.2019 г. на ръководител на контрола по разходите на ДОО.

ОСЪЖДА [фирма] с ново наименование [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Националния осигурителен институт сторените по делото разноси в размер на 100,00 лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено.

СЪДИЯ: